

Bedring til Veje. Det forekommer mig saa meget mere urimeligt, at man har nægtet dette Beløb, som det i Grunden kunde drejede sig om 300 Kr.; thi de 1,700 Kr. stod tidligere paa Budgettet, det var et Beløb, der blev givet til Forsøgsgaarden Kirkebø. Jeg har søgt smaalig efter, af hvilke Grunde det andet Ting har nægtet denne Bevilling, men jeg har ikke kunnet finde nogen, jeg tror snarest, Grunden er et fuldstændigt Ubekendtskab til Landboforholdene paa Færøerne, og dem har Rigsdagen egentlig ikke Lov til at være ganske ukendt med; thi der er i sin Tid forelagt os Oplysninger i forskellige Skrifter om de derværende Forhold. Jeg vil ikke tale om den tidligere Rigsdagsmand Lundahls Skrift om disse Forhold fra 1851, men for ikke længere siden end 1886 fik vi et Skrift om Landbruget og Husdyrbruget paa Færøerne, udarbejdet af den daværende Konsulent Effersø og ledsaget af kritiske Bemærkninger af Inspektør Feilberg. Jeg tror, at naar man har gjort sig bekendt med disse Skrifter, vil man være paa det rene med, at det er ganske utilladeligt ikke at komme Færøerne til Hjælp, efter at man fra Lagtinget har udtalt Ønske om, at der maatte komme en Konsulent op for at hjælpe dem til Rette paa disse Omraader. Jeg vil derfor ogsaa ønske, at den højtærede Minister vil genoptage dette Spørgsmaal ad Aare og ikke slippe det, inden der bliver gjort nogenlunde Ret og Rimelighed paa dette Omraade.

Hvad den højtærede Kirke- og Undervisningsministers Budget angaar, da have vi der faaet gjort Rede for, hvorledes det stiller sig med § 21, Konto VI A. 2 og 3, de faste Understøttelser og midlertidige Understøttelser i videnskabelige Øjemed. Jeg indrømmer, at det er et Fremskridt, der er sket derved, at man har faaet Konto 3 betegnet som „treaarige Understøttelser“ i Stedet for som „midlertidige to- og treaarige Understøttelser“ — hvilken Betegnelse i Virkeligheden betød faste Understøttelser — naar det saa blot herefter kan blive overholdt, at disse Understøttelser paa Konto 3 kun blive treaarige Understøttelser og ikke blive faste som hidtil. Men her er en Omstændighed til Stede, som forekommer mig ikke spaar rigtig godt. Der staar nemlig nu paa Konto 3 ikke saa ganske faa Understøttelser af den Art, at enhver, der læser Kontoen igennem, vil sige sig selv, at disse Understøttelser er der ikke Tale om at komme af med. Naar man derfor har givet Kontoen Navnet: treaarige Understøttelser med den Betyd-

ning, som jeg nu har nævnt, burde man have flyttet alle de Folk, som det i Virkeligheden er Meningen at beholde med fast Understøttelse, op paa Konto 2, saaledes at de vidste, at de, der nu staa paa Konto 3, ere Folk, hvis Understøttelser i Virkeligheden kun ere treaarige. Jeg vil imidlertid haabe, at det vil lykkes den højtærede Minister til næste Aar at bringe dette Forhold i Orden, saaledes at Kontoen fremtræder med det Indhold, der svarer til dens Overskrift.

Paa Universitetets Konto under særlige Fonds skal jeg ved Udgiftsposten 7. a. 2. bemærke, at denne Konto sammenlignet med det forelagte Lovforslag fremtræder med en Opgang af 400 Kr. I Virkeligheden betyder dette, at Dr. Fridericia, der var optørt som ekstraordinær Professor eller Docent med 3,600 Kr., ved Professor Holms Afgang er bleven ordinær Professor i Historie, hvorved de 3,600 Kr. bortfaldt; men derefter er der tilkommet to ny Docenter, nemlig cand. mag. Verner Dahlerup og i Retsvidenskab Dr. jur. Munch-Petersen, hver med 2,000 Kr. Jeg skal ikke indvænde noget mod disse Ansættelser, men jeg skal ligesom den højtærede Minister bemærke, at jeg finder det ganske utilbørligt, naar man efter at være gaaet ind paa Ansættelsen af to ny Docenter, hver med 2,000 Kr., lader tre ældre Docenter, der have virket ved Universitetet i Forvejen, og som have gjort god Fyldest i deres Stillinger som Docenter, blive siddende med 1,000 Kr. i Løn. Man har ikke blot ikke villet forhøje den til det samme, som man har tildelt de to ny Docenter, man har heller ikke villet forhøje den til 1,600 Kr., som det senest var foreslaaet af den højtærede Minister. Det finder jeg er et urimeligt og uretfærdigt Forhold, som de paagældende i Virkeligheden have Grund til at beklage sig over.

Bevillingen af et Laan til det Finsenske Lysinstitut ere vi vist alle sammen gerne med til, men jeg kan dog ikke andet end udtale en Beklagelse, idet det ikke forekommer mig ganske heldigt, at man ikke har kunnet finde en bedre Plads, hvor dette Lysinstitut vil være mere velset end der, hvor man nu vil lægge det; det har jo voldt en hel Del Misstemning, at dette Institut skulde ligge i denne lille Enklave her i Kjøbenhavn, og det forekommer mig ikke ganske uden Grund, men det er imidlertid noget, den højtærede Minister ikke er ansvarlig for.

Ligesom den højtærede Marineminister